



Abbasi halifelerinin beşincisi Harun Reşid, sarayının bahçesindeki bir gül fidanını çok beğenir. Yapradı, kokusu, görünüşüyle dikkatini çeken gülü özel bakıma alması için bahçivana emir verir.

Bahçivan üzerine titremeye başlar gülün. Ne var ki, sakınan göze çöp batar derler ya. Aynen öyle olur. Bir sabah bahçivan gelip bakar ki, gülün dalına konan bir bülbül, ne kadar yaprak varsa hepsini gagalayarak yere düşürmüş. Tek yaprak bırakmamış gülün başında... Korku içinde koşar halifeye:

- Sultanım der, üzerine titrediğimiz gülün yapraklarını bir bülbül gagalayarak yere dökmüş, tek yaprak bırakmamış gülün başında... Harun Reşid, telaş etmeden cevap verir:

- Üzölme efendi üzölme, der. Bülbülün yaptığı yanına kalmaz!.

Rahat bir nefes alan bahçivan işine döner. Bir gün bakar ki, bir yılan yaprakları düşüren bülbülü yakalamış, yutmak üzere, otların arasında kayıp gidiyor. Heyecanla yine halifeye gelir:

- Sultanım der, bülbülü bir yılan yakalamış, yutarken gördüm. Sultan yine telaşsız:

- Merak etme efendi der, yılanın yaptığı da yanına kalmaz!.

Bahçivan yine işine döner... Bir ara bahçede çalışırken otların arasında yılanı görür. Hemen elindeki küreğıyle darbe üstüne darbe indirerek yılanı orada öldürür. Sevinçle geldiğı halifeye durumu anlatır:

- Sultanım der, bülbülü yakalayan yılanı ben de bahçede otlar arasında yakalayıp küreğimle öldürdüm. Harun Reşid yine sakin:

- Bekle efendi bekle der, senin de yaptığın yanına kalmaz!. Nitekim çok geçmez bahçivan hatalar yapar. Yakalayıp halifenin huzuruna çıkarırlar. Cezalandırılmasını isterler. Halife emrini verir.

-Atın bunu zindana!. Hemen yaka paça zindana doğru götürürken geriye dönen bahçivan şunları söyler:

-Sultanım der, bülbülün yaptığı yanına kalmaz dediniz, onu yılan yuttu. Yılanın yaptığı

yanına kalmaz, dediniz, onu da ben öldürdüm. Şimdi benim yaptığım da yanına kalmıyor, sen zindana attırıyorsun.. Herkesin yaptığı yanına kalmıyor da seninki mi yanına kalacak? Demek sana da bir yapan çıkacak... Öyle ise gel sen bana yapma ki bir başkası da sana yapmasın!..

Harun Reşid, doğru söyledin bahçıvan, diyerek:

- **Bırakın bahçıvanı, çiçekleri sulamaya devam etsin!.. Derler ki:**
- **Sultanımız, yaptığı yanına kalır!..**
- **Hayır der, kimsenin yaptığı yanına kalmaz. En ağır şekliyle ahirette ödemeye tehir edilir. Ama gafil insanlar bunun farkına varamaz da, yaptığı yanına kaldı sanırlar!..**

Evet,Kimsenin yaptığı yanına kalmaz. Bunda hiç şüpheniz olmasın. Yanına kaldı sanılanlar daha ağırla ahirette ödemeye tehir edilirler. Ne var ki, gafil insanlar bunun farkına varamaz da yaptığı yanına kaldı sanırlar.

Not:

Bu güzel ibretlik kıssa adresime postalanmış, Rabbim ders almayı nasib etsin, AMİN.. Bu zamanda millet vekilinden muhtarına, patronundan işcisine, amirinden memuruna, valisinden aile büyüklerine kadar her kesimden insanın kulağına küpe olması gereken kıssalardan biri. Rabbimizin buyurduğu gibi; "İşledikleri herşey o zuburdadır (Levh-i Mah-fuz'dadır)." ve "O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır. O halde müslümana uğradığı haksızlığın ve zulmün karşısında üzölmek, kederlenmek yakışmaz. Zira bilir ki, mahkeme-i kübrâ var ve sultan bile olsa kimsenin yaptığı yanına kalmaz.